

Sadržaj

1. Uticaji: Priroda hiromantije
2. Mišljenje i osećanja: Glavne linije
3. Heirotipi
4. Palčevi i otisci prstiju
5. Zaledje dlana: Drevna božanstva, duša, stvarnost i bregovi
6. Klatno Karne: Sudbina, Fortuna i narukvice (rascete)
7. Nasledene karakteristike: Leva šaka, desna šaka
8. Linija srca: Usmeravanje emocija
9. Uspon osećanja: Ponos, ambicija i pohlepa
10. Unutrašnja osećanja: Gornji i donji Venerin pojas
11. Emocionalna nestabilnost: Lanci, ostrva i prekidi na liniji srca
12. Linije braka: Emotivne veze i linije dece
13. Linija glave: Usmeravanje misli
14. Senzitivni um: Poslovni mozgovi, sanjalice i društvene veštine
15. Stavovi i opsesije: Veze izmedju Linije glave i Linije srca
16. Zdrav razum i neuobičajeno čulo: Linija glave, Linija srca i
Nebeska linija
17. Mentalna nestabilnost: Ostrva, lanci i pukotine na liniji glave
18. Linija života: Energija, vreme, putovanje i zdravlje
19. Linija sudbine: Vremenski opseg sudbine
20. Usponi i padovi sudbine: Dominacija, ostrva, lanci i pukotine
21. Linija Fortune: Vremenska lestvica i sedmogodišnji ciklus
22. Karakteri i predviđanja: Jednostavni i složeni obrasci
23. Romantika: Venerine zvezde i Linije uticaja
24. Ljubomora
25. Neverstvo i razdvajanje: Izdužena ostrva i Linija dominacije

26.

Novac: Kockarev krst

27.

Ambicija: Zvezde i jačanje strasti

28.

Uspeh: Prsti, uspeh i zaštita

29.

Snaga: Atleti koji voli da se nadmeće

30.

Stres: Nervna iscrpljenost i grešne tajne

31.

Društvenost: Druželjubivi, samotnjaci i plašljivost

32.

Tvrdoglavost: Dominantni i pokorni tipovi

33.

Fizički problemi: Hipohondrija, bolest, preteranost i Solomonov pečat

34.

Kreativnost: Neuobičajeno razmišljanje

35.

Senzitivnost: Intuicija, briga, okultno i duhovno

36.

Saosećanje: Andjeli milosrdja, simpatija i Znak milosti

37.

Veliki krug: Osnove drevne psihologije

38.

Tumačenje dlana: Osnovni principi i trajni utisci

39.

Praktična analiza: Spoljašnji i unutrašnji događaji

40.

Brzi prikaz karaktera: Uobičajeni obrasci dlana

Pregled: Znaci na bregovima i linijama

Pregled: Osnovne linije

Lične zabeleške

1. Uticaji: *Priroda hiromantije*

Skeptici će uvek sumnjati. Zdrav skepticizam je korisna prednost, i zaista je smisljeno vrednovati lična iskustva više nego dogme i pričavanja. Najbolje je zadržati otvoren um sve dok nemate dokaze. Međutim, mnogi ljudi odbacuju čitav koncept hiromantije čak i kad su im ponuđeni čvrsti dokazi. Neki od njih su rođeni nevernici koji ne prihvataju ništa osim konkretnih materijalnih činjenica. Ali nemali broj su religiozni ljudi – religiozni i u uobičajeno prihvaćenom smislu reči, i u onom apstraktnijem smislu, koji obuhvata one koji su „duhovno orijentisani“.

Ne radi se o tome da takvi ljudi vide hiromantiju kao puku besmislicu. Naprotiv, oni su skloni da zauzmu ovaj negativni stav odbacivanja iz dva veoma posebna razloga. Prvo, skup „znakova“ po njima podrazumeva da je naša sudbina zapečaćena i predodređena, što stoga izgleda da isključuje mogućnost slobodnog izbora – izbora da se radi ipravo ili pogrešno, isključuje želju da se poboljšamo, da činimo dobro, da se iskupimo. Drugo, oni prave izuzetak kod hiromantije jer se ona odnosi uglavnom na osnovne „strasti“. Ovi grubi životni uticaji, ovi „planovi i žudnje“ u pobožnim očima izgledaju kao da zamagljuju ljudsku dušu (prekrivaju oblacima) i umanjuju ili čak isključuju mogućnost duhovnog razvoja, bekstva od svakodnevnog života.

Na neki način su u pravu. Strasti zaista imaju takav uticaj, tako da kad oni optužuju hiromantiju (a time i hiromante) da čini prekršaj analizirajući takve stvari, moramo se složiti sa njima. U odbranu hiromantije, ipak, istakao bih da ona ne proizvodi strasti i žudnje, niti ih ojačava. Ona ih samo *simbolizuje*. Svako je neprekidno okružen uticajima, bilo da su dobri, neutralni ili rđavi, i ako prosto oseća da je neki uticaj loš, tada za njega u tom trenutku taj uticaj verovatno i *jeste* loš. On to ne mora shvatati, ali njegov stav je posledica najmanje *dva* uticaja: „lošeg“ uticaja

samog po sebi, i protiv-uticaja koji on prihvata. Naravno, to neće biti ni pravo vreme ni pravo mesto za njega da se razumno zainteresuje – ili čak zdravo skeptički zainteresuje – za hiromantiju.

Konačno, sigurno sve zavisi od naših ličnih potreba i karmičkih sadržaja. Život je, na kraju, neprekidan ciklus događanja. Kao što hiromantija priznaje, mi nismo duhovno lišeni sadržaja, čak ni u trenutku rođenja. Situacije i osobenosti nisu zapravo fiksirane, nego samo često tako izgledaju zato što kad su ljudi statični u sebi, čini se da se za njih ništa ne menja.

Statični ljudi će se verovatno odnositi prema nekom predmetu ili nekom principu na potpuno isti način naredne godine, kao što su to činili i protekle godine - kao što su to činili i pre dvadeset godina. Što se njih tiče, ako je neka stvar loša, onda je loša za sva vremena. Za njih, ako se nešto pojavi na odredjenom nivou, onda je to njegov nivo zauvek. Mnogi zapravo misle da je to vrlina. Političari, na primer, stalno izjavljuju da su njihovi pogledi postojani, čak i dok se raspadaju i menjaju. Insistiraju na tome da

„su uvek govorili“ tako i tako, kao da je promeniti mišljenje znak slabosti i neefikasnosti. Požda im se ne dopada da priznaju da je moguće da nisu u pravu.

Nema svrhe prepirati se sa ljudima krutih gledišta. Ali kad se razvijaju, rastu, uče, upijaju, isključuju, ljudi neizbeno moraju proći kroz proces promene, i njihova shvatanja moraju se takodje neprekidno menjati. Naravno, čini se da se okolnosti menjaju. Kao što je jedan mudar čovek napisao u Knjizi Propovednika pre više od 2000 godina:

Za sve postoji doba, i za svaku delatnost pod nebom njeno vreme: vreme za rađanje i vreme za umiranje; vreme da se sadi i vreme da se iskorenjuje; vreme za ubijanje i vreme za isceljivanje; vreme da se ruši i vreme da se gradi; vreme za plakanje i vreme za smejanje; vreme za tugovanje i vreme za plesanje...

To što ste promenili shvatanja ne znači nužno da ste ranije bili u krivu, ili da ste to sada. Nešto što se činilo odvratno pre nekoliko godina može izgledati krajnje poželjno danas. Ko zna, sutra može ponovo izgledati odvratno. Ukratko, nisu predmeti ili principi ti koji imaju unutrašnje nivoe, bar ne toliko koliko ljudi, koji imaju nivoe percepcije, shvatanja, promenljivih potreba i promenljivih shvatanja.

Hiomanti takodje imaju svoje promenljive nivoe razumevanja i opažanja, svakako. Ni u kom slučaju ne želim reći da sve hiromante treba shvatiti ozbiljno. Činjenica je da hiromanti, astrolozi i gatare, kao i sveštenici, lekari i psiholozi, *mogu* imati snažan uticaj na ljude koji traže njihovo mišljenje, i oni nikad ne bi smeli zaboraviti odgovornost koja je vezana sa tim. Ljudi su ranjivi, podložni sugestijama – a „ljudi“ ne znači samo „oni“, nego vi i ja takodje.

Hiomant može protumačiti znakove na vašoj ruci samo u skladu sa svojim nivoom razumevanja. To je stvar zdravog razuma, čini mi se. Ali razumevanje ide veoma duboko, i postati stručan u hiromantiji nije samo stvar učenja nove serije znakova i simbola. Idealno bi bilo kad bi svi ljudi bili poznati jedni drugima kroz jednostavnu činjenicu svesnosti. Verujem da su svi ljudi srodni negde duboko u suštini, i konačno, sve stvari su znane i spoznatljive. Dlan je prosto simbol u transakciji.

Moda se menja, a tako i naučna shvatanja. Na primer, u mojoj predratnoj enciklopediji „Hiromantija“ ostavlja veoma loš utisak – odbojan pasus koji je opisuje kao Zanimanje priprostih umova, bez osnova za ozbiljnu raspravu. Ali u istom tom tomu pod rečju „Frenologija“, koja je sada krajnje diskreditovana, stoji objašnjenje od nekoliko hiljada reči, koje završava impresivnom bibliografijom.

Hiromantija prolazi kroz teškoće, sve od trenutka kad je Era Razuma osvanula u osamnaestom veku, kada su jednostavni religiozni umovi bili ubedjeni da postanu jednostavni ateistički umovi. Beskrupulozni predskazivači sudbine (gatare) naravno nisu pomogli. Hiromantija bi trebalo da bude užitak, ne patnja.

Bilo da je vaš um posebno jednostavan ili ne, ako vam „sudbina“ mnogo znači, verovatno je bolje da sami tumačite svoj dlan ako možete, nego da se oslonite na nekog drugog da to učini. Možete jednostavno biti radoznali da otkrijete šta je tamo zapisano, ili možete biti nestrpljivi da istražite vlastite mogućnosti, da potpomognete svoju žudnju da „spoznate sebe“ (a to je najbolji mogući motiv za proučavanje predmeta); ili možete stvarno želeti da odenete odoru i turban i sednete u šatru za gatanje samo radi „prljave dobiti“. Bilo kako bilo, nema boljeg vremena i mesta da se nauči ova drevna umetnost nego što je sada i ovde.

Zapravo, hiromantija nikada nije bila u istom čamcu sa gatanjem. Senzitivni vidoviti vidioci ljudske duše *mogu* koristiti dlan kao korisnu pomoć svom nadahnuću, ali sigurno je da ne morate biti medijum, ili ciganka, ili veštica, ili čak čarobnjak, da bi ste čitali sa dlana. Pravila su prilično jednostavna i laka za učenje.

Dlan sam po sebi ne može otkriti budućnost, ništa više nego kompjuter; ali on može pokazati tendencije i verovatnoće. Može vam reći mnogo o karakteru osobe. Čak i bez dodatne dimenzije psihičke senzitivnosti, za koju mnogi tvrde da je imaju, ali kod malobrojnih je to stvarno slučaj, dlanovi ljudi mogu vam reći prilično precizno kako se oni obično ponašaju kad sve ide kako treba, i kako su skloni da reaguju kad stvari krenu loše.

Verujem da možete biti prilično sigurni u vezi s tim da li je neko sklon da izgubi živce u momentu, ili da ostane miran pod neverovatnim pritiskom, da iskorači hrabro u opasnosti ili da ostane tiho u pozadini nadajući se da će opasnost proći, i tako dalje.

Nadalje, možete prepoznati da li je neko romantični sanjar ili više praktičan naučnički tip, i možete dobiti prilično pronicljivu predstavu o tome da li su ljudi pametni ili glupi, ljubazni ili surovi, zdravi ili bolešljivi, imaju li sreće ili ne... Većina ljudi ne pripada ni jednom ekstremu; većina se uklapa negde na kliznoj kalini.

Upozoravam vas da ne *saopštavate* bilo kome da *vam izgleda* kao da nema sreće, da je neinteligentan ili bezosećajan. Povrh svih ostalih obzira, hiromanti treba da budu svesni zakona karme, velikog i svetog zakona koji propisuje da će zlo koje učinimo drugima kad tad biti sručeno na našu glavu – da bi se izbegao usud! Ako ti „drugi“ tragaju za tim da otkriju duboke istine o sebi, a vi tvrdite da ste sposobni da obelodanite te istine, karma čeka i sluša, stoga:

NEMOJTE govoriti nikom ništa što može da povredi.

NEMOJTE govoriti nikom da će doživeti neku veliku nesreću.

NEMOJTE govoriti nikom da mislite da će umreti.

Dlan ne može garantovati ništa slično. A čak ikad bi mogao, prekršiti ova pravila značilo bi automatski staviti sebe na stranu onih koji čine zlo, onih koji šire strah i utučenost! Ostati na strani dobra i uvek biti donosilac dobrih vesti ima

mного više smisla. Koliko se bolje osećamo kada neko kaže nešto lepo o nama! Može biti veoma uznemirujuće kada neka budala povredi naša osećanja, i može biti opasno zamagliti nečiji um brigama i strahovima, bilo da osećamo da je opravdano da to činimo ili ne.

Oni srećni, zdravi i bogati ljudi koji su blagoslovljeni dobrom srećom obično su spremni da prezrivo poriču postojanje nečega kao što je sreća (u smislu Fortune). „Kakva glupost“, kažu. „Radio sam prokleta teško da bih stigao tu gde sam danas...“ Naravno da jesu! Možete tome dati ime koje želite – „talent“, „prirodjena sposobnost“, „puki teški rad“ – ali sve se to svodi na jednu istu stvar. Ako ove osobine pripadaju subjektivnoj ljudskoj psihičkoj, mentalnoj ili emocionalnoj šminki – njihovom nasledju – posledica njihove sposobnosti da čine ispravne napore pokazaće se u njihovoj vlastitoj istoriji... u njihovoj vlastitoj dobroj sreći... u njihovoj vlastitoj šaci.

Ako ste obdareni posebno dobrom pameću ne možete zapravo, ako ćemo pravo, smatrati da je to vaša zasluga. Niti možete razumno tvrditi da je to što imate prekrasno telo vaša zasluga. Možete osam sati dnevno raditi na njegovom izgradjivanju, ali zašto? Zato što je to u vašem karakteru. Isto tako, ne možete biti okrivljeni što niste postigli uspeh. Svi smo mi deca sudbine, čak i oniposebni ljudi koji čini se zaista imaju božansku sudbinu.

Svi koji proučavaju zakon karme dolaze do istog zaključka, da pre ili kasnije svi dobijamo tačno ono što zaslužujemo, tako da treba da radimo najbolje što možemo, dokle god možemo. Ako očekujemo da žanjemo kako sejemo, činimo sebi uslugu ako se trudimo da činimo dobro drugima. Čak i sa sebične tačke gledišta, na duge staze, bezbednije je nastojati unaprediti sreću drugih nego pokušavati da ih unazadimo. Zaista, to je ono u šta hiromanti veruju. Sve pokazuje u istom pravcu. I na samom kraju, „činiti ono što želiš da drugi čine tebi“ znači preduzeti razboritu predostrožnost, i svakako čini svet ugodnijim mestom za život.

2. Mišljenje i osećanja: *Glavne linije*

Pre nego što pokušate pročitati nečiji dlan, neophodno je da uvažite razliku između *misli* i *osećanja*. Ova razlika nije uvek jasna u praksi, a naš idiomatski način govora često zamagljuje stvar još više. Direktor neke firme može reći „Osećam da je procena našeg računovodje ispravna...“, dok bi bilo preciznije reći „Mislim...“ Drugim rečima, on *oseća* da kad kaže „Ja osećam...“ to dodaje težinu ili dubinu predmetu.

To nije nešto za šta obično smatramo da treba biti analizirano. Ipak, sigurno je da se možemo osćati srećni ili tužni čak i kad mozak nevidi poseban razlog za to. Mi možemo uposliti svoj um da radi na nekom problemu, možemo se čvrsto držati dnevne rutine, čak i kad bi naša osećanja radije činila neštodruo. Možemo gajiti topla osećanja prema nekome čak i kad zdrav razum to ne odobrava, a neka osoba može nam biti odbojna bez ikakvog jasnog logičnog objašnjenja. Pisci naučne fantastike vole da vizualiziraju opasna super-bića budućnosti koja su sva u mozgu a nemaju osećanja. Životinje imaju osećanja, iako njihovi mozgovi nisu veoma dobro razvijeni. Njihova osećanja im govore koje članove svog čopora vole a koje ne mogu očima da vide. Njihovi mozgovi im jednostavno govore kad treba da beže, kad da grizu, kad da ustanu a kad da legnu.

Glava - mozak – je stanište misli: hladno sedište logike. Toplo sedište osećanja ili emocija je crce. Nema potrebe da se simbol pobrka sa stvarnošću. Nije zapravo važno ni ako lekari insistiraju da je srce samo mišićna pumpa za krv; to je zgodan i prilično romantičan način da se opišu osećanja – reći da ona pripadaju srcu.

Gotovo svako od nas je sklon da jednu od ovih funkcija koristi više nego drugu, da bude ili „usijana glava“ ili hladan i proračunat. Idealna ličnost, predpostavljam, posedovala bi ih u jednakoj meri, uravnotežene. U hiromantiji, Linija glave je ta koja nam govori nešto o misaonim procesima i tipu razuma koji osoba ima. Linija srca govori nam nešto o ličnim osećanjima.

Naravno, možete *osećati* prstima, kroz kožu. Ali ova vrsta „osećaja“ telom nema ništa zajedničko sa emotivnim osećajima. Telesni osećaj bolje je opisati kao „senzaciju“, i u hiromantiji o tome nam govori Linija života – kakve su fizičke senzacije neke osobe, njen način život, zdravlje, osećaj sigurnosti, i kako se on ili ona uklapaju u ostatak sveta.

· *slika sa strane 13 originala (1)*

tekst na slici: **LINIJA SRCA**

LINIJA GLAVE

LINIJA ŽIVOTA

tekst uz sliku: **Tri najvažnije linije**

Kao obrazac, zamislite čvrstu, simetričnu šaku, sa tri osnovne linije jasno označene. Vaša šaka, ili šaka koju treba da protumačite, verovatno će odstupati od obrasca na mnogo različitih načina, i to su faktori koji, u svojim kombinacijama, ukazuju na individualnu isiosinkraziju.

Kada bi smo nadalje zamislili normalno uravnoteženu i ne posebno maštovitu osobu, prosečno pametnu, ne prekomerno sklonu uzbudjenjima, uobičajeno zaljubljivu, umereno opsednutu sobom i potpuno ne-izuzetnu – ta osoba bi verovatno imala prosečnu šaku. Sve što se razlikuje od ne-izuzetnog podaruje individualnost i čini osobu izuzetnom. To su crte koje će se isticati, i njih treba prepoznati.

S druge strane, potpuna normalnost je sama po sebi toliko retka da je prilično izuzetna. Ako nema ničeg istaknuto dobrog u vezi sa nekim, verovatno jednako tako neće biti ničeg istaknuto lošeg. Kao što će vam reći svaki portretist, ako možete naći nekoga čiji je izgled potpuno prosečan, našli ste ne lice koje „uobičajeno“ dobro izgleda, nego ono koje izgleda neuobičajeno dobro. I na osnovu istog znamenja, ja verujem da je imati „prosečne“ osobine blagoslov pre nego kletva. U najmanju ruku to nagoveštava da vlasnik takve šake ima dobro uravnoteženu ličnost.

Postoji mnogo tipova postupaka. Na jednom kraju je čisto instinktivna, animalna reakcija na okolnosti koja ulazi u igru bilo da su emocije i inteligencija

dobro razvijene ili ne. Kao druga krajnost tu je pažljivo razmotren sud, koji pripada samo ljudskoj vrsti. Intelkt mora funkcionisati ispravno da bi doneo smislenu odluku. Ali emocije – osećanja – su potrebne kad želimo da procenimo svidjanja i nesvidjanja i vrednosti apstraktnije prirode: misli bez čvrste materijane osnove na kojoj bi počivale.

Televizija je sve nas naučila mnogo o ovome. U televizijskim konfrontacijama ili raspravama, mogu se videti oponenti koji iznose argumentaciju iz „srca“ ili iz „glave“. Politički sporovi posebno naginju tome da izoluju ove dve funkcije i ostave ih jasno razgraničene. Često vidjamo vrele emotivne talase usmerene ka cilju koji može izgledati očigledno poželjan u datom trenutku, ali koji verovatno ne bi preživio intelektualnu analizu. Zatim, tu je i hladno, logično, neborivo ispravno gledište, koje se zapravo može pokazati kao potpuno neprihvatljivo za svaku toplu, brižnu osobu.

Kada jedna grupa opažaja praktično nedostaje može se javiti neprijatnost. U onim retkim slučajevima kad su ove dve funkcije nerazlučive – a u hiromantiji to je kad su dve reprezentativne linije kombinovane tako da se ne mogu razdvojiti – okolnosti mogu ukazivati na osobu sa problemom koji verovatno nije potrebno komentarisati.

Tako, sa Linijom života koja sledi napredovanje fizičke energije, zdravlja i blagostanja, tri najvažnije linije dlana odnose se na individualne kvalitete ove tri bazične funkcije. One beleže kvalitet međjuljudskih odnosa, bilo da su ovi ispunjeni naklonošću, sebični, puni razumevanja ili nezainteresovani. Bilo da srce vlada glavom, bilo da emotivna osećanja imaju tendenciju da budu potisnuta u pozadinu kada treba da se donese odluka. Bilo da je telo u stanju snažnog zdravlja, i bilo da su šanse za dug i zdrav život dobre ili loše. Bilo da se razum može revnosno koncentrisati na udarce života, ili da više voli da se bavi apstraktnim, intuitivnim, „kreativnim“ vrednostima.

Ali ni useci i udarci niti kreativni talent ne mogu biti upotrebljeni bez polja za akciju, a način na koji se ove linije odnose prema svojim telesnim zaledjima izražava neprekidan tok percepcija na kojima i u kojima psiha operiše. Na osnovu takozvanih bregova, od kojih svaki predstavlja jednu od osnovnih strasti, možemo razumeti uticaj drevnih bogova na ljudsku životinju. Možemo proceniti u kojoj meri pojedinac priželjkuje materijalno bogatstvo, da li su finansijski resursi straćeni ili marljivo

očuvani, da li življenje prolazi teško ili lako. Da li su savest, integritet, kultura, duhovnost – svi finiji principi života – važni ili skoro beznačajni. Ovo su osnove hiromantije.

3. Heirotipi

Veličina, proporcije i opšti izgled šake mogu pronicljivom hiromantu reći mnogo o njenom vlasniku. Relativno velike šake obično pripadaju mirnim, flegmatičnim ljudima: onima koji su skloni promišljanju, dubokom mišljenju i sporom govoru – ljudima koji obično izgledaju da više vole mesto u pozadini. Relativno male šake obično pripadaju energičnijim tipovima: onima koji brzo misle i okretni su u govoru, majstorima trenutne procene i prikladne reakcije.

Slične definicije mogu se primeniti kada je u pitanju glatkoća ili čvornovatost zglobova prstiju. Ljudi sa glatkim prstima brzo reaguju i impulsivni su. Oni sa čvornovitim prstima skloni su da budu tromiji i naizgled zadovoljni. Tipično je da čvornovati prsti pripadaju introvertnim, a glatki prsti ekstrovertnim osobama. Ljudi sa kratkim prstima su obično više praktični nego skloni razmišljanju; oni sa dugim prstima više naginju obazrivosti i senzitivnosti.

Najbolje je izbegavati da se ovo zapažanje pretvori u pogrešan zaključak. Neki veoma praktični ljudi su i pored toga beznadežno nesposobni, dok neki pretežno senzitivni, umetnosti skloni ljudi mogu zaista biti veoma efikasni. Preciznija slika o sposobnostima neke osobe može se zadobiti procenjivanjem generalnih proporcija njene šake – njenog keirotipa – dopunjenog oblikom vrhova njenih prstiju.

Keirotip zbraja relativnu dužinu i širinu dlana i dužinu prstiju, izražavajući ih u procentima. Dva povezana faktora su uključena u to: P, procenat u kom je dlan uži ili širi od svoje dužine; i F, procenata u kome su prsti duži ili kraći od širine dlana.

· *slika sa strane 17 originala (2)*

tekst uz sliku: **Heirotipi: osnovne mere**

Dijagram pokazuje neophodne mere kao X, Y i Z. Ovi faktori mogu se izračunati korišćenjem sledeće jednostavnih jednačina:

$$P = \frac{X}{X + Y} \times 100 \qquad F = \frac{Z}{Z + X} \times 100$$

U osnovi, postoji pet heirotipa, što uključuje dve česte varijacije i dva manje česta ekstrema na svakoj strani proseka. Jedna krajnost, „grubi“ tip šake (AA) je kratak i debeo, sa zdepastim prstima i dlanom koji je manje-više širok koliko je i dug.

Tipično je ovde da su vrhovi prstiju četvrtasti i prilično debeli. Druga krajnost je „senzitivni“ tip šake (BB), koji je potpuno suprotan: šaka je duga i vitka sa delikatnim prstima, sa obično fino oblikovanim i prilično kupastim vrhovima prstiju. „Normalne“ šake (O) su prosečne, sa prstima koje su otprilike po dužini jednaki širini dlana, obično sa čvrsto zaobljenim vrhovima prstiju.

Mere treba da budu prilično precizne da bi dale pouzdane rezultate, ali uz malo prakse individualni keirotipi biće očigledni na prvi pogled, bez potrebe za merenjem. Većina šaka smeštena je negde u opsegu A-O-B, a njihova keirotipska imena odražavaju osnovne karakteristike njihovih vlasnika. Oni koji imaju prosečnu šaku pouzdano će dokazati da su realistično svestrani, umereno praktični, umereno artistički nastrojeni i umereno vredni.

„Praktični“ tipovi (A) podižu „ispravne“ (pravouglo) karakteristike na viši nivo. Vrhovi njihovih prstiju su takodje obično četvrtasti i čvrsti. Dobri su domaćini, rade vredno i razborito, i cene materijalnu sigurnost, obično su konvencionalni u svojim stavovima prema društvu i prihvataju moralne izreke.

<u>Keirotip</u>	<u>P- faktor</u>	<u>F-faktor</u>	<u>Kompatibilni vrhovi</u>
<u>prstiju</u> _____			
Grubi			

AA	više od 48	manje od 45	Četvrtasti
Praktični A	48-46	45-48	Zatupasti
Normalni O Lopatasti	46-45	49-50	Zaobljeni
Umetnički B	45-44	51-52	Kupasti
Senzitivni BB	43 i manje	53 i više	Zašiljeni

Vlasnici umetničkog tipa šake (B) naginju suprotnom skupu karakteristika: oni će biti individualisti, često vrednujući slobodu ličnog izbora više nego sigurnost i konvencionalnu moralnost. Takvi ljudi vole „da rade po svome“ na poljima umetničkog stvaranja, zabave i romantike. Vrhovi njihovih prstiju su obično kupasti - to jest pre jajoliki nego glatko zaobljeni.

AA i BB su, naravno, ekstremne verzije A i B tipa, i njihove specifične karakteristike su takodje preuveličane, možda do pogrešnosti. Kod jednog ekstrema (AA) može izgledati da finija emotivna osećanja potpuno nedostaju. Kod drugog ekstrema (BB) individualna osećanja su tako snažno razvijena i sveprožimajuća da praktična razmatranja bivaju previdjana.

Ali, ne budite dogmatični u vezisa svojom procenom. Kada ste ustanovili očigledni keirotip proverite ga tako što će te okrenuti šake i proučiti njihovu

spoljašnju stranu. Ponekad se događa da kada se šaka gleda sa strane dlana njene proporcije ukazuju na veoma praktični tip, dok sa spoljašnje strane prsti izgledaju dugi i nežni. To je kao kada umetnički ili senzitivni tip osobe ima dlanove i šake modifikovane teškim radom – i zaista prilično često to je upravo ono što se događa. Mnogi ljudi mogu se naći zaglavljani za ceo život radeći težak fizički rad, dok bi mnogo više voleli da slikaju, pišu poeziju, komponuju muziku ili budu pronalazači. Možda su postojale dramatične okolnosti koje su nametnule neodgovarajući način života umetničkoj duši, kao kad se intelektualac disident pošalje da radi u nekom neljudskom radnom logoru. Ali, ako se ne radi o jednostavnom slučaju povoljnih prilika i kulturnih iščekivanja, mnogo je verovatnije da to ilustruje neku vrstu dobrovoljnog psihološkog bekstva. To može biti pokušaj da se izmeni adolescentska karakterna crta koja je u to vreme vidjena kao nepoželjna – možda je u pitanju mladić koji se plašio da će biti obeležen kao slab ili nemuževan pa je potiskivao svoj umetnički instinkt u svetu koji je doživljavao kao agresivno mačo okruženje. Sve će to uticati na vaše očitavanje karaktera, i morate ga u skladu sa tim modifikovati.

- *slika sa strane 19 originala (3)*
tekst ipod slike: Vrhovi prstiju: AA Četvrtasti; A Zatupasti;
O Zaobljeni; S Lopatasti;
B Kupasti; BB Zašiljeni

Može se očekivati da ljudi kod kojih se vide karakteristike više od jednog keirotipa na šakama pokazuju srazmernu raznovrsnost u svojoj ličnosti i osnovnom izgledu. Tako šaka A tipa koja takodje ima kupaste vrhove prstiju može pripadati praktičnom radniku koji ima neobično delikatan dodir, možda tvorcu izuzetnih rukotvorina. Nasuprot tome, vlasnik šake B tipa, iako ima uglaste vrhove prstiju, može staviti svoje umetničke osećaje i stvaralačke talente u dejstvo na neki praktični način – možda kroz skulpturu, izdavaštvo ili kreiranje mode.

Postoji još jedan prilično čest oblik vrhova prstiju koji ne pripada ni jednom keirotipu – lopatast ili loptast tip, kod koga meka donja strana prvog članka kada se gleda frontalno ili sa zadnje strane, ima izraženo ispupčen obris.

Ova karakteristika takodje ukazuje na praktičnu kreativnost i često se nalazi na šakama zanatlija i muzičara. Ova crta se obično može videti u centralnom opsegu A-O-B, i čini se da dodaje kapriciozan, blago ekscentričan i često opsesivan ukus bilo kom keirotipu.

4. Palčevi i otisci prstiju

„Odvojen palac“ koji može biti korišćen za hvatanje je fizička karakteristika koja odvaja ljudske primata od majmunskih primata, i služi kao primitivan simbol upornosti i sposobnosti da se rukuje materijalnim objektima. Zapravo, palčevi se razlikuju od individue do individue do iznenadjujuće visokog stepena, i mogu nam reći prilično mnogo o karakteru svojih vlasnika.

Dužina palca značajna je u sferama snage volje i logike. Što je palac duži to je karakter otvoreniji, volja je snažnija, i nažalost, osoba će biti sklonija dominaciji i zatvorenija za razumne primedbe. Oliver Kromvel imao je veoma dugačke palčeve i usudjujem se da kažem da je to slučaj sa mnogim tiranima kroz istoriju.

Neuobičajeno kratak palac, kao što se može očekivati, oslikava suprotan skup karakteristika, nagoveštavajući um koji je, daleko od toga da bude nadmoćan u društvu, pokoran do potiskivanja. Ako je osoba sa dugačkim palčevima nasilnik, jedinka sa kratkim palčevima je prirodna žrtva – često preterano emotivna osoba na koju se lako može uticati, i koja je njačešće vodjena.

Ideal se, kao i obično, nalazi negde između dve krajnosti. Ipak, mora biti rečeno da je elemenat „dužine“ favorizovana naznaka, ona koja određuje i označava osobinu pravilnog vodjstva, bez ikakvih neprijatnih implikacija. Na zatvorenoj šaci razlika ne mora biti odmah očigledna, ali dužina palca ne sme biti pomešana sa njegovim položajem (da li izvire nisko dole na šaci iz pravca ručnog zgloba, ili više gore prema kažiprstu). Visoko postavljen palac ponovo podseća na poreklo ovog korisnog prirodnog orudja kao instrumenta za hvatanje koji prkosi prstima, jer njegova hvatajuća priroda može biti protumačena na metaforički način: njegovi

vlasnici će najverovatnije oskudevati u „mleku ljudske ljubaznosti“, željeći da zadrže sve svoje posede – uključujući emotivna osećanja i društvene talente – za sebe. Nasuprot tome, nisko postavljen palac nagoveštava velikodušnost i naklonost. Osoba koja je po prirodi sklona da brine o drugima (ili uvaženi radnik za opštu dobrobit) neizbežno će imati nisko postavljen palac, a tako će biti i sa ostalima koji iskreno čeznu i bore se za oslobodjenje od potreba i tlačenja siromašnih.

Krut ravan palac je siguran znak tvrdoglavosti združene sa preteranim oprezom. Vlasnik ovakvog palca će imati i osećati emocije, ali kao po pravilu one će biti strogo proveravane. Iz tog razloga ljudi sa krutim palčevima činiće se da žive svoj život uravnoteženo. Oni su obično pouzdani ali pošto se teško prilagođavaju nisu baš tolerantni.

Gibak palac, posebno onaj koji se savija blago unazad kada je opušten, znaka je prilagodljive osobe. Takvi ljudi ne vole pravila i propise, i imaju nekoliko vlastitih nesavitljivih gledišta. Zato što su skloni da stvari prihvataju kako dolaze, verovatno će biti prilično tolerantni prema greškama i nedostacima, kako svojim tako i tuđim.

Izražen oblik peščanog sata na sredini palca ukazuje na um koji je oštar ali je sklon nedostatku logike. Njihovi vlasnici će biti povučeni ljudi koji mnogo razmišljaju ali neće dragovoljno izražavati svoje misli. Kada izraze svoje mišljenje, verovatno je da će to biti diverzija, jer oni retko kažu tačno ono što misle. Palac koji je „debeo u struku“ sugeriše upravo suprotno: njegovi vlasnici će spremno iznositi svoje mišljenje i stoga, premda mogu biti besprekorno logični i u premisama i u konkluziji, skloni su nedostatku takta.

Pun prav palac koji kada se gleda iz profila izgleda poput palice sa loptastim gornjim člankom na mesnatom delu, otkriva sklonost nasilju – slučaj tvrdoglavosti i netaktičnosti dovedenih do krajnosti, verovatno će biti zaposlen u fizičkim obračunima. Poznat je kao „bokserski palac“, i to sa dobrim razlogom.

Otisci prstiju (uključujući i otiske palčeva) su, rečeno je, jedinstveni, i to ne samo za određenu osobu, već i za svaki prst posebno, i oni svakako dodaju individualnost opštem stanju šake neke ličnosti. Ali uprkos milionima kombinacija koje moraju postojati, one se mogu klasifikovati u samo nekoliko karakterističnih tipova. Ovi osnovni obrasci mogu reći hiromantu, ako ne i detektivu, nešto o karakteru svoga vlasnika. Pet kategorija koje priznaju hiromanti su sledeće:

· *slike na strani 22 originala (4 i 5)*

- *tekst pored I slike:* **SPIRALA**

Rečeno je da je to znak nezavisnog, samostalnog, donekle dogmatičnog karaktera. Moćni poslovni ljudi verovatno imaju ovaj tip otiska, a retko se može naći kod ulizica i podređenih tipova.

tekst ispod slike: **Spirala**

- *tekst pored II slike:* **PETLJA**

Za ovaj obrazac se kaže da je znak svestranosti, prepoznatljiv

odgovori

zanimanja,

je kod merkurovskog tipa – strelovit um i emotivni

brzine munje. Imaju ga momci širokog raspona

pre nego stručnjaci u samo jednoj oblasti.

Tekst ispod slike: **Petlja**

· *slike na 23 strani originala (6 i 7)*

- *tekst pored I slike:* **VISOKI LUK**

Ovaj tip otiska, kao i petlja, ukazuje na brze i osetljive umove.

biti

Ovi karakteri su obično impulsivni i vrlo senzitivni, mogu

veoma napeti. Često se nalazi na prstima izuzetno
umetničkih
i muzikalnih ljudi.

*Tekst ispod slike: **Visoki luk***

- *tekst pored II slike: **NISKI LUK***

Donekle suprotni onima sa visokim lukom, ovi tipovi će
uvek

Svoje emocije strogo kontrolisati. Teško im je da prihvate
bilo šta

takvo kakvo je, a njihova nagonska težnja da potcenjuju
stvari čini

izgledaju skeptični. Mogu biti oprezni do granice
osornosti, iako

zapravo mogu biti srdačni i brižni.

*Tekst ispod slike: **Niski luk***

· *slika na 24 strani originala (8): **MEŠAVINA***

Ovaj tip otiska izgleda da je sastavljen od
suprotnih

„dvojni
vrtloga ili petlji. Kaže se da ukazuje na

ličnost“. Vlasnici mešovityh otisaka prstiju
predomišljaju se češće nego ostali. Njima se

uvek
čini da su okolnosti važnije nego principi.

Ne mora
biti da ovakvi ljudi nameravaju da budu

lažljivi, ali

u su skloni da pruže učtivo i čvrsto uveravanje
jednom pravcu da bi bez oklevanja krenuli u
drugom.

Tekst ispod slike: Mešovina

Što se tiče detektiva koji traži tragove u vezi sa zločinom, bilo koji od ovih obrazaca mogao bi pripadati zločincu, što i jeste tako. Ali veoma uopštene skice karaktera koje ovi otisci nude mogu ukazati na *tip* kriminalca koji je uključen.

U početku se može činiti da spiralni obrazac sugerise da je „G. Veliki“, okoreli kriminalac, uključen u zločin – ali to bi verovatno bio pogrešan zaključak. Osoba koja ima spiralni otisak, ako je sklona kriminalu, sigurno bi usmerila sve svoje sposobnosti i snage na to da zločin bude izveden uspešno. Ona bi, ukratko, delala vrlo profesionalno, i zato je malo verovatno da bi ostavila svoje otiske kao prokazujući dokaz. U ovakvom slučaju, ja bih pretpostavio da je neko postupao „izvan svog karaktera“ – neko na visokom položaju ko se možda našao u finansijskim poteškoćama pa preduzima očajničke mere.

Osoba sa petljastim otiscima, kao kriminalac, ukazuje na munjevito brzog i efikasnog napadača. On može biti specijalizovan za kradju iz kola ili kradju kola; može lako biti „trgovački putnik“ koji će vam „očistiti“ kuću od dragocenosti za samo dvadeset sekundi. Malo je verovatno da operiše u svom komšiluku, on širi svoje talente nadaleko i naširoko, i iz ovog razloga biće skliska riba koju je teško uhvatiti. Pojedinačno, njegovi zločini neće biti pažljivo planirani, ali će biti izvedeni sa velikom preciznošću.

Obrazac visokog luka ukazuje ne svojevrsnog nitkova koji od svojih zločina pravi umetnička dela. Za njega nije munjevit prepad. On će raditi polako i uživaće u svakom trenutku. Ako su njegova meta automobili, njegovo glavno interesovanje će biti da ih vozi, pre nego da zaradi na njima. Kada je u pitanju imovina, ako se ne radi o najvećoj pljački svih vremena, verovatno će ostavljati svoj znak u obliku grafita ili osmišljenog vandalizma.

Otisak niskog luka kod kriminalca ukazuje na osobu koja je verovatno ovisna o sitnoj kradji. Ljudi sa ovakvim otiscima prstiju nisu ništa skloniji da se

okrenu kriminalu od ostalih, ali kada padnu u iskušenje neće uvažavati tuđa osećanja niti sentimentalne vrednosti. Njihov stav je: „Ako ostavljaju svoje stvari da tako leže okolo treba da očekuju da će ih neko ukrasti – to je njihova greška!“ Ako imaju savest ona će se primenjivati u glavnom na njihove bliske veze – to je pukotina u njihovom emocionalnom oklopu.

Konačno, oni sa mešanim otiscima prstiju, kada se odaju zločinu, bivaju najteže predvidivi pravaranti. Oportunizam je ključ a podsticaj trenutnog impulsa je okidač. Malo je verovatno da će ovi ljudi izvoditi zločine posebno efikasno, vrlo je moguće da će praviti greške - na primer, ostavljajući otiske prstiju za sobom – što će dovesti do toga da budu uhvaćeni. Skloni su da viču „Vuk!“, to je vrsta ljudi koja bi zapalila vatru samo da bi gledala vatrogasce kako dolaze. Nakon što poćini zločin, takav ćovek će verovatno ostati u blizini.

Pojedinci mogu imati više od jednog tipa otisaka na različitim prstima. Ova pomešanost otisaka odražava njihov mešani karakter: često imaju kompleksnu lićnost. Hiromanti mogu napabirćiti neke putokaze u vezi sa određenim oblastima delanja na koje se različite osobine primenjuju obraćajući pažnju na to koji prsti imaju koju vrstu otiska, i povezujući ih sa odgovarajućim bregovima (vidi sledeće poglavlje).

Mnogi od nas prisvajaju jedan „karakter“ kada je u pitanju materijalna imovina, a sasvim drugi kada dodje do religioznih uverenja, ćulnosti, sukobljavanja ili komunikacije. Ono što površnom posmatraču može izgledati kao puko licemerje često ima ugradjeno objašnjenje, a takav se slučaj lako može naći predstavljen na vrhovima prstiju.

5. Zaleđe dlana: Drevni bogovi, duša, stvarnost i bregovi

Tradicionalna hiromantija uključuje proučavanje čak i sitnih detanja da bi otkrila suptilne aspekte spoljašnje ličnosti, i to je lepo dok god je moguće. Kao što smo videli, osnovne crte su jednostavne: Linija glave odražava intelektualne kvalitete, Linija srca ukazuje na emocionalne, a Linija života beleži osobine koje se tiču zdravlja i vitalnosti. Ali svi mi znamo, ili samo naslućujemo, da u životu ima mnogo više od toga.

Mesnata podloga ovih osnovnih linija, blago uzdignuti delovi dlana poznati kao bregovi, još uvek se zovu imenima koja ih poistovećuju sa uticajima drevnih bogova. Vekovima unazad, kada su ovi bregovi bili imenovani, bile su poznate samo unutrašnje planete; iza Saturna sve je bio samo crni prostor ispred pozadine od zvezda. Bogovi starih delili su svoja imena sa ovim planeta, a možda bi smo mi danas nazvali ove bregove drugačije. Možda bi smo prizvali imena Urana, Neptuna i Plutona, jer to su planete – principi – koji se ne tiču ličnosti nego jedne mnogo misterioznije oblasti, kolektivnog nesvesnog. Sada možemo reći da su one povezane sa tri narukvice za ručnom zglobu (Rascete). Ali nisu samo imena važna. Proučavanje dijagrama ovde će obelodaniti prirodu planeta i bregova, njihovih tradicionalnih funkcija i osobina koje im hiromanti pripisuju.

Kakve su to osobine, možete se pitati, ako ne osnovne strasti koje su već pomenute? U osnovi, to i jeste njihova suština - one su pozadina ličnosti. Tradicionalna hiromantija opisuje unutrašnju igru sudbine ovim individualnim strastima, zbivanjima koja su izgleda proizvele i posledicama koje će verovatno imati u budućnosti. Ali, kao i obično, postoji i nešto više od ovoga. Lista koja sledi pokazuje kako simbolika bregova i linija odgovara obrascu ljudskog života u mnogo znatnijoj meri.

„Nevidljive planete“

PLUTON	Kolektivno nesvesno
NEPTUN	Energija koja teče iz Rascete
URAN	

· *slika sa strane 27 originala (9)*
tekst na slici:

	SATURN	
	SUNCE	JUPITER
MERKUR		
GORNJI MARS		DONJI MARS
MESEC		VENERA

Tekst pored slike: Imena bregova

„Vidljive planete“

SATURN	Granica vremena i smrti
JUPITER	Sedište duše
MARS	Sedište strasti
ZEMLJA	Sedište fizičkog tela
MESEC	Instinktivne reakcije
MERKUR	Mentalne reakcije

SUNCE	Princip života
-------	----------------

Ova lista takodje pokazuje da je ne samo telo sa svojim strastima, nego i duša sama, okružena orbitom saturna – Vremenom Starog Oca, granicom smrti. Pronalaženje načina da duša prevaziđe ovu granicu, to je – ili bi trebala biti – kako

sam ja uveren, briga hiromantije, jer je to svakako svrha svih religija i početak istinske duhovnosti.

Možda se hiromantija u prošlosti previše bavila površnim vrednostima. Retko se događalo da se „kolektivno nesvesno“ ili nada za u duhovno postignuće čak i pominje. Staromodna gledišta nisu potpuno nestala: slike o neizbežnoj pretećoj sudbini koju daju gatare, mit o visokom mračnom strancu, i slično. Ali u današnje vreme, više nego ikad ranije, svima nam je potreban dodatni putokaz ili vodič.

Ličnost nije manje stvarna zbog duhovnih potreba. Mnogi ljudi bi rekli da je mozak sedište, upravljački princip individualne psihe. Drugi bi tvrdili da je emotivni centar, „srce“, sedište mudrosti. Nekolicina bi mogla smatrati upravljački princip kao sinoniman fizičkom telu, instinktivnom „ja jesam“, koje je možda smešteno u području solarnog pleksusa.

Svako od njih mogao bi biti u pravu kada je u pitanju njihov pojedinačni slučaj. Intelektualci mogu iskreno reći da njihov najviši princip, njihovo vlastito vodeće svetlo,

obitava u mozgu. Posvećeni ljudi, ili možda vatreni zaljubljenici, jednako bi mogli tvrditi da je srce centar akcije. Fakiri i svi oni koji svoje telo cene previše ili premalo, mogli bi tvrditi da materijalno telo vlada, ili da mora biti savladano kao opasna prepreka.

Sve ove tvrdnje, međutim, - naročito ako su u pojedinačnim slučajevima tačne – ukazuju, smatram, na opadanje ideala. Ljudska duša trebalo bi da bude centralna vodeća snaga pojedinca, iz kakve god visoke sile ona možda izvodi ili ne svoju energiju. Duša bi *trebalo* da bude viša od mozga, ili srca, ili tela. Za staru Eru Razuma, možda je ovo troje bilo doboljno. Ali ova knjiga je o hiromantiji u odnosu sa Novom Erom – erom novih shvatanja, onom u kojoj najvažnije brige treba da budu duševni život individue i duševni život planete. Ovo dvoje je medjusobno povezano.

Hoće li zbog toga ova knjiga prodrati dublje nego ostale u tajnovita područja? Svakako ne. Po mom mišljenju, pogrešno je misliti o dušama kao nečemu prilično udaljenom od svakodnevnog života; nečemu što je značajno samo za posebno religiozne ili pobožne ljude, ili „iskrene tragaoce za istinom“. Kada je u pitanju individua, duša je zaista sedište duhovnosti. Ali ona je takodje i sedište svakodnevnih iskustava. Svi uticaji moraju prvo ući u dušu pre nego što mogu doći

do naših svetovnih funkcija i zadobiti našu svetovnu pažnju. Mnoge jedinke nikad ne osveste postojanje duše, i njima bi ona izgledala prilično nebitna za dnevne poslove. U retkim slučajevima duša je toliko aktivna, toliko osvešćena, da ima i projektuje po vlastitoj volji pun opseg svesnih funkcija. Ona može da vidi, i čuje, i govori, i razume, i prima informacije, potpuno nezavisno od običnog mozga ili emotivnih osećanja, ili očiju, ušiju i usta.

Intelekt je sklon da ne bude prijateljski nastrojen prema duši. Intelekt voli da se smata zaslužnim za sve vrste psihičkih aktivnosti, svesne i nesvesne, i on to zaista jeste. Funkcija intelekta je da analizira, a analiza – po definiciji cepanje celina u razumljive delove – uništava celinu. Ali celina je interest duše, njena najviša svrha.

Što se tiče srca, ono se oseća veoma nesigurno kadgod oseti dušu, jer ono dušu vidi kao pretnju vlastitom osećaju važnosti i kao preteču smrti. Tako i intelektualni i emotivni ljudi mogu ustvrditi da „duša“ nije ništa drugo do etiketa, zgodan termin da se opišu kulturno zaledje, religiozna osećanja, emotivno obeleženi stavovi i tako dalje. Ali ja verujem da je istina beskrajno značajnija i uverljivija nego što bi oni pomislili. Nije ni predviđeno da duša bude shvaćena. Duša je onaj aspekt nas koji je predodredjen da preživi kada um, srce i telo umru i nestanu. Duša je neopipljiva, ali nije puka teorija. Duša je stvarnost.

Fizičko boravište duše, lična elektrana koja upravlja srcem, umom i telom, predstavljena je na dlanu Jupiterovim Bregom, mekom površinom ispod korena kažiprsta. Povezan sa ovim bregom je kanal koji simbolički može biti usmeren kroz kažiprst. Kada pokazujete prstom kaže se da usmeravate svoje životne moći prema osobi ili predmetu na koji pokazujete. U mnogim kulturama pokazivanje prstom smatra se nepristojnim. U nekim šamanističkim i animističkim kulturama, u kojima su demoni veoma stvarni, to može biti nesumnjivo zastrašujuće!

Linija kažiprsta, koja ide od „narukvica“ (Rascette) na ručnom zglobu preko krivina dlana do vrha prsta, predstavlja liniju sile koja služi vašoj vlastitoj duši – vašim umutrašnjim osećanjima, rukovodećoj sili, najvažnijem cilju – i struju života koja teče ispod, prolazeći kroz more kolektivno nesvesnog. Vaša vlastita karma se fokusira i odašilje prema objektima vašeg pokazivanja. Na mapi šake, jedino Linija glave – logičke operacije vašeg mozga – sprečavaju da ovaj proces postane svestan.

Na materijalističkoj mernoj skali, Jupiterov Breg se smatra sedištem ambicije. I šta je zaista ambicija nego bazična energična snaga? Iz ove tačke na dlanu glavne crte šake se izvode i ističu. Iz ove simboličke tačke duša može upravljati srcem, glavom, telom i samim individualnim životom. Neposredno ispod, omedjeni Linijom Života, Marsov i Venerin Breg predstavljaju fizičko telo, njegove želje, strasti i potrebe.

· *slika sa strane 30 originala (10)*

tekst na slici:

	SMRTNOST	
	INTEGRITET	DUŠA
KOMUNIKACIJA		

INTUICIJA

UTISCI

Tekst pored slike: Životni principi bregova

Kao što osećanja proizilaze iz duše, preko srca, tako iz Jupiterovog brega, po pravilu, potiče Linija Srca. Ali može se reći da njena početna tačka jednako pripada i Saturnovom bregu ispod srednjeg prsta, pošto često oba doprinose stanju. U tradicionalnoj hiromantiji, ovaj Saturnov breg poznat je kao oblast koja se tiče izvora prihoda, materijalnosti, i često se povezuje sa melanholijom i depresijom. Razlog za ovu vezu teško da bi mogao biti prostiji: Saturn je drugo ime za Kronosa, Tmurnog Kosca, Starog Oca - Vremena, ograničavajućeg principa u ljudskom životu.

U stvarnom životu veoma često depresija započinje ovako: u trenucima kada je napretku osećanja, ocrtanom Linijom Srca, uskraćena punoća Jupitera, bezgranična sadržina duše; u slučajevima kada rukovodeća načela života postanu ograničena konvencijama, zakonima, ritualima i materijalnim posedima pod Saturnovim uticajem. To je realna, praktična situacija koja se prečesto događa. Vaša duša vam govori u kom pravcu vaš život treba da teče, ali, iz nekog razloga, vi se *ne usudjujete* da se odazovete.

9* slika sa strne 31 originala (11)

Tekst na slici:

**SNALAŽ-
LJIVOST**

KULTURA AMBICIJA

SAMILOST

UPORNOST AGRESIJA

KREATIVNOST LJUBAV

Tekst pored slike: Ljudske osobine bregova

Jupiter je tako primarni izvor ova tri glavna toka svesti, koja su emotivno modifikovana Saturnovom snagom. Ovo znači da je „duša na prvom mestu“ bilo da je priznata kao činjenica ili ne. Način na koji ova tri principa – srce, um i telo reaguju na uticaje života mogu se ucrtati na karti jer oni usecaju svoj tok između načela koja ih privlače, i prema njima. Vaša sudbina se simbolički zapisuje kako ove tri glavne linije, zapljuskivane tokom karme, prilaze Sunčevom, Merkurovom, Marsovom, Venerinom i Mesečevom bregu i kako reaguju na njih.

Značaj koji tradicionalno bregovi imaju, životni principi i ljudske vrednosti koje su im pripisane, i unutrašnja priroda ovih principa i vrednosti može se sažeti sledećom tabelom.

Breg

Princip-----Vrednost-----Priroda-----

Jupiter

Duša

Ambicija

Podsticaj

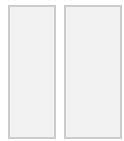

Saturn

Sunce

Namera

Merkur

Donji Mars

Venera

Akcija

Gornji Mars

Mesec

Reakcija

Smrtnost

Integritet

Komunikacija

Utisci

Intuicija

Snalažljivost

Kultura

Saosećanje

Agresija

Ljubav

Upornost

Kreativnost

6. Klatno Karme: *Sudbina, Fortuna i narukvice* *(rascete)*

(...)